

โรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม (Mycoplasma genitalium)

ยังเป็นที่รู้จักกันในนามว่า MG

โรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม (Mycoplasma genitalium - MG) เป็นการติดเชื้อแบคทีเรียที่สามารถติดต่อสู่กันในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ข้อเท็จจริงโดยสังเขป (QUICK FACTS)

- โรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มีผลกระทบต่อปากมดลูก ท่อปัสสาวะ และลำไส้ตรง
- คนส่วนใหญ่ที่เป็นโรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม จะไม่มีอาการใด ๆ ทั้งสิ้น
- การตรวจโรคมักใช้ตัวอย่างปัสสาวะ ก้านสำลีป้ายที่ช่องคลอดหรือปากมดลูก หรือที่ทวารหนัก
- โรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม สามารถรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะ

ยานี้คืออะไร? (What is this?)

โรคติดเชื้อไมโครพลาสมา เจนินทัลเลียม เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากเชื้อแบคทีเรียที่มีผลกระทบต่อปากมดลูก ท่อปัสสาวะ และลำไส้ตรง

คุณติดโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you get it?)

โรคติดเชื้อ MG สามารถติดต่อสู่กันด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอดและทวารหนักโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคุณอนที่มีโรคติดเชื้อ MG อยู่ก่อนแล้ว

มีอาการอะไรบ้าง? (What are the symptoms?)

ช่องคลอด (Vagina)

หากคุณเป็นผู้หญิง คุณอาจพบว่ามี

- อาการปวดท้องน้อยส่วนล่าง
- อาการเจ็บระหว่างมีเพศสัมพันธ์
- สารคัดหลั่งจากช่องคลอดหรือตกขาวอย่างผิดปกติ
- อาการเจ็บแสบตอนถ่ายปัสสาวะ
- การตกเลือดที่ช่องคลอดอย่างผิดปกติ

องคชาติ (Penis)

หากคุณเป็นผู้ชาย คุณอาจพบว่ามี

- อาการเจ็บแสบตอนถ่ายปัสสาวะ
- สารคัดหลั่งจากองคชาติ

ลำไส้ตรง (Rectum)

หากคุณติดเชื้อทางทวารหนัก คุณอาจพบว่ามี

- อาการเจ็บหรือระคายเคืองภายในทวารหนัก
- เลือดออกทางทวารหนัก

คุณจะตรวจโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you test for it?)

หากคุณเป็นผู้หญิง การตรวจโรคมักใช้ตัวอย่างปัสสาวะ ก้านสำลีป้ายที่ช่องคลอดหรือปากมดลูก หรือที่ทวารหนัก

หากคุณเป็นผู้ชาย การตรวจโรคมักใช้ตัวอย่างปัสสาวะ

หากคุณติดเชื้อที่ทวารหนัก การตรวจโรคจะใช้ก้านสำลีป้ายที่ทวารหนัก

คุณควรตรวจโรคนี้เมื่อใด? (When do you test for it?)

แนะนำให้ตรวจหาเชื้อ MG หากคุณมีอาการตามรายการในข้างต้น แนะนำให้ตรวจหาเชื้อ MG หากคู่นอนของคุณติดเชื้อ MG ไม่แนะนำให้ตรวจหาเชื้อในผู้ที่ไม่มีอาการ เว้นแต่จะเป็นคู่นอนของใครบางคนติดเชื้อ MG

โรคนี้รักษาได้อย่างไร? (How is it treated?)

โรคติดเชื้อ MG จะได้รับการรักษาเป็นครั้งแรกด้วยยาปฏิชีวนะสองขนาน การรักษาแบบนี้ รักษาการติดเชื้อ MG ได้ร้อยละ 80-90

2 - 3 สัปดาห์หลังจากทานยาปฏิชีวนะแล้ว คุณจำเป็นต้องเข้ารับการตรวจอีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะได้ผลแล้ว

คุณไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ หรือคุณต้องใช้ถุงยางอนามัยตลอด 100% ของการมีเพศสัมพันธ์ จนกว่าคุณและคู่นอนของคุณจะมีผลการตรวจโรคติดเชื้อ MG เป็นลบ

เนื่องจากการดื้อยาปฏิชีวนะที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น โรคติดเชื้อ MG จึงกลายเป็นการติดเชื้อที่รักษายาก

เนื่องจากการติดเชื้อที่ดื้อยากำลังมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างสมดุลระหว่างอันตรายที่เกิดจากยาปฏิชีวนะอื่น ๆ เมื่อเทียบกับอันตรายที่เกิดจากการติดเชื้อ MG

การใช้ยาปฏิชีวนะซ้ำกันหลายขนานบางครั้งอาจทำให้เกิด

- ผลข้างเคียงที่รุนแรง
- ทำลายเชื้อแบคทีเรียในลำไส้ ซึ่งมีความสำคัญต่อสุขภาพของมนุษย์
- การดื้อยาปฏิชีวนะในเชื้อแบคทีเรียประเภทอื่นและในชุมชน

เป้าหมายในการรักษาโรคติดเชื้อ MG คือ การกำจัดอาการและการติดเชื้อให้หายไป

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการติดเชื้อเรื้อรัง ซึ่งยังคงพบเชื้อ MG ในการตรวจหาเชื้อหลังการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ นั่นคือ การรักษาอาจไม่ได้ผล จึงไม่จำเป็นต้องแนะนำหรือสั่งให้รักษาด้วยยาปฏิชีวนะอีกต่อไป เว้นแต่ว่าจะมีอาการ

หากไม่ได้รับการรักษาจะมีภาวะแทรกซ้อนใด ๆ หรือไม่? (Are there any complications if not treated?)

หากคุณเป็นผู้ชาย ไม่มีหลักฐานบ่งชี้ว่าเชื้อ MG เป็นสาเหตุของปัญหาสุขภาพที่ร้ายแรง

หากคุณเป็นผู้หญิง เชื้อ MG อาจทำให้เกิดโรคกระดูกเชิงกรานอักเสบ (Pelvic Inflammatory Disease - PID) ได้ประมาณร้อยละ 5 ของการติดเชื้อ

ฉันสามารถป้องกันตนเองได้อย่างไร? (How can I protect myself?)

การใช้ถุงยางอนามัยในระหว่างมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอดและทวารหนักเป็นทางที่ดีที่สุดในการป้องกันตัวเองจากโรคติดเชื้อ MG

แจ้งให้พวกเขาทราบ (Let them know)

หากคุณได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STI) คู่นอนของคุณทุกคนจากหลายเดือนที่ผ่านมาควรไปพบแพทย์เพื่อเข้ารับการตรวจด้วยเช่นกัน

เป็นเรื่องสำคัญที่คู่นอนของคุณทุกคน (ขาประจำหรือชั่วคราวชั่วคราว) จะเข้ารับการตรวจ เพราะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้รับการรักษาอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาที่ร้ายแรงในเวลาต่อมาได้

หากคุณลำบากใจที่จะบอกคู่นอนของคุณ คุณสามารถใช้บริการ แจ้งให้พวกเขาทราบ (letthemknow.org.au) ซึ่งมีตัวอย่างการสนทนา อีเมล ข้อความ หรือจดหมายที่คุณสามารถส่งให้คู่นอนของคุณได้ทั้งแบบส่วนตัวและแบบไม่ระบุชื่อ

ฉันสามารถขอความช่วยเหลือได้ที่ไหนบ้าง? (Where can I get help?)

- ไปที่ศูนย์บริการสุขภาพทางเพศใกล้บ้านคุณ
- ไปพบแพทย์ประจำท้องถิ่นของคุณ
- ไปที่ศูนย์สุขภาพชุมชนในท้องถิ่นของคุณ

ค้นหาบริการด้านสุขภาพทางเพศได้ที่ StaySTIFree (staystifree.org.au)

การปฏิเสธความรับผิดชอบ (DISCLAIMER)

เอกสารข้อมูลสำคัญนี้ ให้ข้อมูลด้านสุขภาพทางเพศทั่วไปและไม่มีจุดประสงค์ที่จะไปทดแทนความจำเป็นของการปรึกษากับแพทย์ของคุณ

หากคุณมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ คุณควรขอคำแนะนำจากแพทย์ของคุณ

หากคุณต้องการการดูแลเร่งด่วน คุณควรไปที่แผนกฉุกเฉินที่อยู่ใกล้คุณที่สุดหรือโทรไปที่ 000